

fens Størrelse end paa en retfærdig og skønsom Anvendelse af Straf, forenet med et aarvaagent og strengt Tilsyn, bør i Regelen Advarsel og de ringere Straffe forsøges først". Altsaa en Advarsel bør forsøges, men saa vidt mig bekendt, er denne Advarsel ikke forsøgt her. Man har straks slaæet ned med en straffende Haand, som ramte denne Mand med 2 Gange 5 Dage paa indskrænket Kost. Der er kommet mig for Øre, at man havde at udsætte paa denne Mand, at han havde været beruset, men jeg siger, at selv om han havde været det, kan jeg ikke forstaa, at en saadan Straf kan idømmes ham. Thi i samme Bog Side 160 staar der: „Uordener, Drukkenskab, Forsømmelighed og andre ringe Forseelser“ som Genstand for Disciplinarstraffe. Altsaa i disse Bestemmelser, der gælde for Marinen, betegnes Drukkenskab som en ringe Forseelse, og med den Aand, som raader i hele den Lovgivning, hvorefter Marinen dømmes, kan jeg godt forstaa, at man endnu ser saaledes paa Drukkenskab, at det er en ringe Forseelse, men saa forstaaer jeg blot ikke, at Straffen, naar Manden har været beruset, skal være saa stor.

Nu siges der ogsaa, Side 169, at der skal være en Straffeprotokol, hvor den Slags Straffe skulle indføres, og i den skal der staa, hvorvidt Advarsel har været prøvet eller Straf tidligere anvendt. Hvorvidt dette er sket, ved jeg naturligvis ikke, thi hele Marinens Forhold omgærder sig med en saadan Mysticisme og Hemmelighedsfuldhed, at det er ugørligt for fremmede at trænge ind deri. Jeg gør kun opmærksom paa, at man forlanger, at de vedkommende Mennesker skulle leve under disse Straffebestemmelser i deres daglige Arbejde, men man nægter dem Adgang til at blive bekendte med Straffebestemmelserne. Man tilstiller Underofficerer, Officianter og Officerer de saakaldte Love og Bestemmelser for Søværnet, men de faste menige kunne ikke faa et Eksempplar. Jeg synes dog, det kun var en simpel Retfærdighedshandling, at man gav deres Forening et Eksempplar af disse Love og saa efterhaanden tilsendte dem de Supplementer, der komme fra Rigsdagen og navnlig fra Værftets Administration; thi det er nemlig saa, at man udmærket godt ude paa Holmen kan komme udenom Lovens Bestemmelser ved administrative Forholdsregler.

Altsaa, hvis Manden har været beruset, forstaaer jeg ikke den hele Fremgangsmaade, thi det er almindelig Coutume, at alle, der sejle ud paa Tøgt have med sig

det, som de kalde en Hund, hvilket er en lille Bimpel, som kan variere fra 3 til 10 Potter. Dette lille trofaste Husdyr følge dem alle, og denne Mand har naturligvis ogsaa haft sin Bimpel. Det er ikke noget nyt. Der udleveres Brændevin til Underofficererne, det skal ganske vist være en skrækkelig Finkel, de faa, men Tendensen er der i alt Fald; de konvertere den gerne med Akvavit. Men ogsaa Officererne have selvfølgelig deres Brændevin, og man skulde derfor ikke synes, at det var saa stor Forseelse, at en Mand om Bord har drukket en Snaps. Om han har faaet mere, end han kan taale, ved jeg ikke, men selv om han har det, kan jeg ikke begribe, at han først skal straffes med Vand og Brød i 2 × 5 Dage og saa med Afskedigelse. Jeg synes, at naar Staten har givet Folk Magt og Myndighed, bør denne Magt bruges med den største Varsomhed, i modsat Fald kan den let føre til Misbrug. Hvis det nu havde været en forægtelig, nichtswürdig Person, der har været Tale om, som mange Gange havde forset sig, kunde man maaske forstaa det, men Manden har aldrig været straffet før. Han har i de 14 Aar, han har været paa Orlogsværftet, kun forsømt i alt 2 Dage. Han anbefales — Manden er Bager, men har som mange Bagere maattet gaa fra sin Profession over til andre Erhverv, fordi han ikke kunde finde Beskæftigelse i sit eget Fag — af sin Mester for flere Aars Arbejde; han har været Opsynsmand under Magistratens 3die Afdeling og anbefales derfra, han har, som sagt, været 14 Aar paa Orlogsværftet og i flere Aar været Opsynsmand ved Skolen derude. Han ønskede at komme ud at sejle, og det skete i fuld Forstaaelse med Chefen, at dette Bytte blev gjort. Kort sagt, jeg synes, at naar en Mand har en saadan Fortid, skal der meget vægtige Grunde til at behandle ham, som man har gjort, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det er sket. Særlig fra Tøjmesteren paa Orlogsværftet har han en udmærket Anbefaling, der roser ham for Ædruelighed, saa vidt jeg mindes. Og en saadan Anbefaling faar en Mand ikke, naar han ikke gør sig værdig dertil. Navnlig under Militæretaterne er man meget kneben med at give Anbefalinger.

Jeg vil meget nødig komme til den Opfattelse, som adskillige have, at det er ikke saa meget, fordi Manden har gjort det, han har, at han er bleven straffet, som fordi han er Socialdemokrat. Jeg ved godt, det er en Forseelse, der ikke regnes for ringe paa forskellige Steder.